

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра китайської філології

Курсова робота з китайської філології

на тему:

**РЕДУПЛІКАЦІЯ ПРИКМЕТНИКІВ ЯК ОДИН З ЗАСОБІВ ВПЛИВУ У ПОЛІ
МОДАЛЬНОСТІ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ**

Студентки групи Кит11-21

факультету східної і слов'янської
філології

денної форми навчання

Освітньої програми

Китайська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.065 Східні мови
та літератури (переклад включно),
перша – китайська

Ковальок Аліни Андріївни

Науковий керівник:

викл. Кривошеєв Л.Д.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1 РЕДУПЛІКАЦІЯ ТА ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ В ПОЛІ МОДАЛЬНОСТІ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ	6
1.1. Синтаксичні функції редуплікованих прикметників	6
1.2. Семантичні властивості редуплікації китайських прикметників	11
Висновки до розділу 1	15
РОЗДІЛ 2 ЗАСТОСУВАННЯ РЕДУПЛІКАЦІЇ В ПРАКТИЧНИХ АСПЕКТАХ СУЧАСНОЇ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ	17
2.1. Редуплікація як провідний спосіб словотворення	17
2.2. Гіперболізація як стилістичне явище, що викликане подвоєнням	24
Висновки до розділу 2	26
ВИСНОВКИ	28
论文摘要	31
СПИСОК ПОСИЛАНЬ	32

ВСТУП

Ця робота присвячена дослідженню теми редуплікації прикметників в сучасній китайській мові, їх застосуванню в середовищі функціонування мови та спрямована на розкриття основних проблем з якими стикаються студенти під час вивчення цього явища. Беззаперечним фактом є те, що китайська мова сильно відрізняється від української. Вивчаючи нову мову, кожен звертає увагу на синтаксичний та словотворчий устрій в лінгвістиці. Крім цього, учню варто розуміти наявні стилістичні явища та семантичне забарвлення слів.

Прикметники в китайській мові слугують для опису ознак та особливостей навколишньої дійсності, що відображає значну важливість в застосуванні цієї частини мови. Сучасна китайська мова відзначається доволі цікавими словотворчими функціями. Оскільки ця мова є ізолятивною, це зумовлює розвиток слів здебільшого в межах словоскладання. Одним з найбільш показових способів є явище редуплікації.

Редуплікація створює нові лексичні одиниці шляхом подвоєння цілого слова, або ж його частини. Це доволі типовий феномен китайської мови, який заслуговує уваги, адже гарно демонструє загальну тенденцію лексичних утворень.

Донедавна в лінгвістиці було не так багато досліджень на тему подвоєнь, а вже наявні продукували проблему розбіжності думок. Основна маса уваги приділялася граматичним функціям цього явища. Значно рідше темою досліджень ставали семантичні властивості. Найменш вивченими виявилися подвоєння в стилістиці. Гіперболізація як наслідок є загальновідомою інформацією, але глибше дослідження майже не проводилися.

Хоча редуплікація поширена в багатьох мовах світу, ми все ще стикаємося з її недостатньою вивченістю. Та останнім часом інтерес до подвоєнь як до явища продовжує зростати що дає нам надії на подальше глибше пізнання в цій сфері.

Для ефективного застосування подвоєнь варто розуміти передумови їх використання та відповідно впроваджувати у спілкування.

Актуальність теми роботи полягає в її спрямованості на вивчення основних концепцій утворення моделей редуплікації серед прикметників, як частину прагматичного словотвору в сучасній китайській мові. Вивчення цієї теми виявляє цілий ряд проблем в полі функціонування, закономірностей та наслідків цього явища. Вибір цієї теми обумовлений складнощами розуміння типової поведінки китайської мови та загальних тенденцій застосування слів. В лінгвістиці ця тема неодноразово ставала проблемою досліджень та сфера прикметників і практичного впливу подвоєнь на них ще досі мало проаналізована. Тому в нашій роботі, ми спробували опрацювати синтаксичний, семантичний, словотворчий та стилістичний аспекти редуплікації цієї частини мови.

Метою нашої роботи є визначити особливості вжитку подвоєнь прикметників та шляхи їх поєднання в комунікації за допомогою вивчення їх функціонування в полі модальності китайської мови та аналізу використання в практичних аспектах мовлення на прикладах типових ситуацій.

Поставлені наступні **завдання**:

- охарактеризувати синтаксичні функції редуплікованих прикметників та поняття модальності і предикативності в реченні;
- описати основні семантичні властивості редуплікації китайських прикметників;
- дослідити застосування подвоєнь в практичних аспектах мови;
- охарактеризувати редуплікацію як провідний спосіб словотворення;
- проаналізувати наслідки редуплікації, а саме стилістичне явище перебільшення.

Об'єктом дослідження є редуплікація прикметників як один з засобів впливу у полі модальності китайської мови.

Предметом дослідження є особливості вжитку подвоєнь прикметників та шляхи їх поєднання в комунікації в сучасній китайській мові.

Матеріалом дослідження слугували 28 речень в якості прикладів вжитку подвоєнь та 24 редуplikованих елементи. Частина речень взята зі спеціалізованих сайтів спрямованих на вивчення китайської мови студентами AllSet Learning, Flexi classes та Chinese Matters. Загалом проаналізовано 84 приклади, з яких був відібраний основний матеріал для аналізу.

Методи дослідження спрямовані на досягнення зазначеної мети і завдань. При комплексному вивченні матеріалу, ми використали такі загальнонаукові методи як: індукція, дедукція, аналіз; описовий метод для визначення теоретичних засад в заявленій темі; контекстуально-інтерпретаційний метод для виявлення структурно-семантичних особливостей; метод суцільної вибірки для формування основного матеріалу дослідження.

Наукова новизна полягає в тому, що в роботі вперше зібрано та проаналізовано явище редуplikації прикметників, як окремої частини мови. Зроблено комплексне дослідження модальності прикметників та принципи їх застосування. Наведено класифікацію моделей подвоєнь та описано стилістичні можливості.

Практичне значення одержаних результатів полягає в можливості їхнього застосування під час укладання методичних матеріалів до навчальних дисциплін: “Китайська мова”, “Стилістика китайської мови”, “Теоретична граматики китайської мови”, “Словотворення китайської мови”.

Апробація результатів дослідження відбулась на Міжнародній науково-практичній відеоконференції “AD ORBEM PER LINGUAS. ДО СВІТУ ЧЕРЕЗ МОВИ”, 18-19 травня 2023 року. Тема доповіді: “Явище редуplikації прикметників в сучасній китайській мові”; науковий керівник: викл. Кривошесєв Л.Д..

Курсова робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до кожного розділу, загальних висновків, анотації та списку використаної літератури. Загальний обсяг роботи – 30 сторінок, використаних джерел – 27.

РОЗДІЛ 1 РЕДУПЛІКАЦІЯ ТА ЇЇ ФУНКЦІОНУВАННЯ В ПОЛІ МОДАЛЬНОСТІ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ

1.1. Синтаксичні функції редуплікованих прикметників

Синтаксис і досі залишається однією з найбільш дискусійних тем для вивчення, особливо в китайській мові. За всю історію, його досліджувало багато науковців, наприклад таких як: Лі Цзіньсі, Хе Вей, Лю Шижун з китайської сторони, і Любимова Ю. та Ковальчук Ю. з української. Для розуміння загальних характеристик синтаксичних функцій подвоєних прикметників, в першу чергу слід звернутися до самого терміну синтаксису та до досліджень його процесів в китайськомовному дискурсі.

Синтаксис з грецької мови означає складання, побудову, зв'язок та впорядкування.

За словами ж Хе Вей, цей термін, у традиційному розумінні – це зв'язок між формальними компонентами на рівні речення, навіть під час вивчення синтаксису у структуралізмі чи трансформаційно-генеративній граматиці увага сфокусована на зв'язках між формальними компонентами в реченні, форма й семантика не об'єднані. Системно-функціональна граматика науково розглядає залежність між формою та функцією мови, де функція визначає форму мови, форма ж відображає значення, яке треба висловити (Нечитайло, 2020, с. 173).

Дудик та Прокопчук визначають синтаксис, як розділ граматики, що вивчає будову і функціонування речень та словосполучень, членів речення, способи поєднання слів у словосполученнях і реченнях та комунікативні нечленореченнєві одиниці (2010, с. 7).

Взагалі, синтаксис як частина граматики описує правила сполучуваності слів та побудови речень, а також включення речень до утворень вищого порядку, таких як надфразова єдність і текст (Саманьєго, 2018, с. 87). Також, це є вчення про способи і засоби поєднання одиниць нижчих мовних рівнів у конструкції, які здатні виконувати комунікативну функцію. Тому, найбільший комплекс граматичних проблем і пов'язаний саме з розумінням синтаксичної структури та комунікативної семантики речень.

Слід зауважити, що синтаксична структура китайської мови здебільшого є фіксованою. Деякі дослідники історії китайської мови відзначали, що саме синтаксична система цієї мови залишилася найбільш стабільною протягом тривалого часового проміжку.

Найбільш поширеною будовою китайського речення є схема SVO, тобто “підмет-присудок-додаток”, але якщо розглядати структуру більш щільно, то ця схема перетворюється в розгорнуту форму: «хто + коли + де + з ким + для чого + здійснює дію + з яким об'єктом».

Порядок слів у китайській мові є лише формальним способом встановлення синтаксичних зв'язків та своєрідним показником граматичної ролі слова, саме як члена речення чи словосполучення. Виходячи з переліченого, порядок слів у китайській мові бере на себе роль пов'язування слів у більшій єдності (Нестеренко, 2013). Для широкого дослідження, варто також вивчати граматичні функції кожного слова з якого складається речення, а особливо приділяти увагу поведінці прикметників.

Синтаксична функція – це те, як слово, подане в певному контексті, взаємодіє з іншими словами, а також роль яку виконує слово в реченні. Примітно, що за функцією слів у реченні та класами вираження їхніх значень відбувається розподіл слів на загальноприйнятні частини мови. При цьому розподілі, головними критеріями виступають саме можливість окремих розрядів слів виконувати роль інших членів

речення, а також ймовірність їхнього сполучення з словами інших розрядів, або ж із різноманітними формальними елементами.

В цьому випадку, поняття форми відкидається і йдеться лише про значення і функції. На даному етапі, значення – це предмет лексики, а функція – предмет граматики. Дане визначення з'єднує поняття значення та функції.

Синтаксична деривація зумовлює модифікацію категорійних одиниць вихідної частини мови і веде до зміни синтаксичної функції слова в межах того самого лексичного значення.

Лі Цзіньсі і Лю Шижу вважають, що граматичний центр у китайській мові зосереджений саме синтаксисі, тому що слова, як правило, не мають зовнішніх морфологічних ознак, за якими їх можна було б зарахувати до тієї чи іншої частини мови. Тому необхідним є не лише аналіз морфологічних ознак, а й виконуваних синтаксичних функцій, що уможлиблює розуміння того, як функціонує слово в ролі того чи іншого члена речення, як корелюється з іншими словами, а також формальними елементами (Любимова, 2015, с. 88).

Виходячи з цього, головним завданням є дослідження та аналіз граматичних категорій прикметників і вивчення їх функціонування в полі модальності китайської мови. До уваги, Любимова у своїх працях зауважувала, що для докладного вивчення синтаксису будь-якої мови, слід вивчати ті категорії, опрацювання яких буде сприяти розумінню, власне, структури речення. Однією з цих категорій було поняття модальності (2015, с. 87). Тож можемо зробити висновок, що тема дослідження синтаксису нероздільно поєднана з визначенням модальності і для розгляду одного, необхідно залучити всі наявні питання.

Модальність, за словами Любимової (2015, с. 87), це оціночний компонент висловлювання, який є одним із найважливіших елементів комунікації. Категорія модальності належить до основних, центральних мовних категорій, що знаходять

своє відображення у різних мовах світу. Модальність це також сукупність процесів, за допомогою яких, мовець виражає своє ставлення до висловлювання.

Також модальність слугує однією з мовних категорій, які напряду виражають предикативність, або іншими словами співвіднесеність з дійсністю, що притаманна абсолютно кожній пропозиції, незалежно від її складу, чи будови. Таким чином бачимо, що кожне речення характеризується одним із модальних значень.

Предикат, довгі роки являвся основною проблемою досліджень серед лінгвістів, а особливо в когнітивній моделі мови. Предикат утворює цілісне речення з різноманітних слів і термінів, тобто виражає будь-яке судження про підметну основу.

Предикативну функцію в реченні, загалом, містять слова, які самостійно беруть на себе роль присудка. За описами Ковальчук, лише присудку властиве виконання предикативної функції в реченні. Але оскільки нам відомо, що в сучасній китайській мові, роль присудка може виконувати і прикметник, і дієслово, і дієслово-зв'язка, то всі ці категорії об'єднуються в одну групу 叙述词 *xùshùcí* предикати (2020, с. 244).

В основному, предикативна функція прикметника займає вторинну позицію, “оскільки в цій функції ідеться про короткочасний стан, у якому перебувають суб'єкти” (Дейчаківська, 2022, с. 184). Крім того, це може зумовлювати категорійну трансформацію, зміщення функціонального діапазону і свідчить про синтаксичний перехід (транспозицію) до дієслівної групи.

До слова, китайський синолог Ван Лі також виділяв клас 叙述词 *xùshùcí*, до якого зараховував слова (більшою мірою дієслова, меншою – прикметники й іменники), які містять найбільш інформативне навантаження та виконують функцію присудка 叙述语 *xùshùyǔ* у розповідних реченнях 叙述句 *xùshùjù*. Ван Лі зазначав,

що прикметники та іменники, що виконують функцію присудка в розповідних реченнях, обов'язково повинні бути оформлені аспектуальними афіксами 了 або 着 (Ковальчук, 2020, с. 244).

Слід зауважити, що хоч предикативність прикметників, в сучасній китайській мові, не є їх основною рисою, все ж їм характерна ціла низка дієслівних функцій. За спільну смислову ознаку дієслів і прикметників вважається “ідея потенційної мінливості”, або ж іншими словами можливість виражати ознаки предметів, які допускають зміни в часі або в ступені інтенсивності (Ковальчук, 2020, с. 242). На основі цього можемо зробити висновок, що присудок, який виражається прикметником, більшою мірою матиме оцінне або ж часове значення.

За синтаксичними характеристиками редупліковані прикметники відрізняються від своєї початкової нередуплікованої форми. Подвоєнні прикметники можуть виконувати різні синтаксичні функції в реченні, а саме виступати в якості присудка, означення та навіть обставини, при цьому вони залежно пов'язані з підметом речення. На думку деяких фахівців, подвоєння прикметників становить особливу систему, що передбачена задля вираження суб'єктивної оцінки якості та емоційного забарвлення слова.

Редупліковані прикметники в китайській мові позначають стан сприйняття, який перманентно реалізується за допомогою властивості, що позначена дієприкметниковою основою. Властивість “ступеня”, що передають подвоєні прикметники є побічним ефектом реалізації стану слова та може бути розціненою як позитивний ступінь. Прикметники, що позначають ступінь більш сприйнятливий людському розумінню піддаються ефекту редуплікації легше (Liu, 2013).

В порівнянні, предикати проти атрибутивних позицій залучають різні типи прикметників, типи моделей словосполучення, типи конструкцій і шляхи до лексикалізації. Дані взаємодії слова і реальності гарно демонструють психологічну функцію прикметника в сучасному мовленні. Таким чином, розуміння аспектів

редуплікації має вирішальне значення для характеристики категоріальності та уявного представлення ролі прикметників у сучасній китайській мові.

1.2. Семантичні властивості редуплікації китайських прикметників

Одними в найголовніших тем дослідження сучасної лінгвістики являються проблеми синтаксису і семантики. Причиною є те, що в їх сфері реалізуються найбільш універсальні та узагальнені закономірності будь-якої мови світу. Інтерес до ознакових слів та їх особливостей в семантико-функціональних аспектах помітно зріс за останній час через інтенсивний розвиток теоретичної семантики та створив передумови для опису категорії прикметників (Комісаров, 2011).

Синтаксичні одиниці зазвичай вивчаються у семантичному, граматичному та комунікативному аспектах. На необхідності вивчення саме змісту речення наголошувало багато вчених, зокрема в українському лінгвістичному просторі відомі імена: А. Загнітко та Т. Шмельової (Нечитайло, 2018).

Семантичні властивості подвоєнь відіграють важливу роль у китайській мові. Люди з усього світу використовують редуплікацію як спосіб вираження найрізноманітніших значень.

Семантика, або ж семасіологія це – розділ мовознавства, що займається вивченням значення слів, їхніх складових, словосполук та виразів. Також семасіологія акцентує увагу на зміні лексичних значень. З точки зору металогіки, цей термін охоплює вивчення відношення виразів логічної мови до позначуваних об'єктів і змісту, який вони виражають. З грецької мови маємо такі дефініції цього явища: значити, вказувати, символізувати, означати.

Семантика зараз у центрі уваги сучасної мовознавчої науки. Це зумовлено насамперед тим, що без розробки семантичного аспекту мови неможливе глибоке розуміння її природи, закономірностей функціонування і розвитку, її зв'язку з мисленням і діями людини. Сучасна наука розглядає значення як важливий аспект

дослідження мови, одну з її незмінних властивостей. За останні роки помітно зріс інтерес до загальних питань семантики, а також до семантичного аналізу морфологічних категорій, словотворчих і синтаксичних структур (Тазберг, 2019, с. 48).

Основною семантичною одиницею китайської мови є слово. Прикметники як клас ознакових слів здатні виражати предикати якості, позначаючи семантику статичної характеристики суб'єкта або ознаки чи властивості предмета. Основним значенням редуплікації прикметників в китайській мові є надання інтенсивності якості, посилення ознаки, що позначається прикметником.

Регулярним способом творення форми інтенсивного вияву ознаки прикметників є поєднання прикметника з прислівниками ступеня або ж чисто лексичними засобами. Також, китайській мові характерне широке використання прийому лексичних повторень якісних прикметників. Повторення або подвоєння посилює значення ознаки, яка виражається якісними прикметниками та робить його більш інтенсивним.

Слова, що залишають в собі незмінне лексичне навантаження, але постають в новій синтаксичній позиції називаються синтаксичними дериватами. В той час як синтаксична деривація спричиняє модифікацію категорійних значень конкретної частини мови, чим зумовлює зміни синтаксичних ролей слова, лексичне значення слова залишається оригінальним, навіть враховуючи факт транспозиції.

Відомий український лінгвіст Вихованець розглядає транспозицію як перехід, що складається з трьох етапів, які не без впливу функціональних потреб можуть набувати синтаксичного, морфологічного і семантичного вираження (1988). Семантичний ступінь переходу символізує набуття словом, в порівнянні з оригінальним, відмінного смислового значення.

Для прикметника як класу слів характерним є існування суб'єктно-оцінювальних значень та відповідних конотацій. Таким чином в самій семантиці прикметника пов'язані власне семантичний і прагматичний плани висловлювання. Якщо для інших частин мови семантичний та прагматичний аспекти, зазвичай, роз'єднані і їхній зв'язок реалізується тільки у висловлюванні, то у прикметників взаємодія цих двох аспектів продемонстрована вже у самому значенні (Дейчаківська, 2022, с. 185).

Розглядаючи семантичність як оцінку стану емоційного забарвлення, можемо зазначити, що китайській мові властиві функції підсилення настрою, посилення емоційного значення слів і формування більш яскравої експресивності. Зазвичай, сенсовне навантаження цих слів набагато сильніше за початкову нередуковану форму слова. Отже, подвоєння мають тенденцію до своєрідної гіперболізації елементів мовлення.

З точки зору семантичних властивостей китайські редуплікати створюються з різних класових слів. Що стосується експресивності значення, подвоєння в китайській мові мають властивості, що сприяють покращенню настрою, посиленню емоційного значення та в цілому здатні зробити контекст мовця більш цікавим та живим. Крім того, з точки зору стилістичного значення, подвоєння в китайській мові мають здатність виражати більш інтимну та неформальну атмосферу, а також впливають на лексичне значення та забарвлення слів (Jin&Fang, 2019, с. 422).

Вплив редуплікації має ще багато неочевидних переваг, адже по-перше, подвоєні слова здатні збільшити милозвучність фразових єдностей та полегшити сприймання розмовної мови. По-друге, повторення здатні виражати висловлення більш конкретно та яскраво.

Отже, подвоєна форма, як правило, впливає на зміну або модифікацію лексичного значення висхідної одиниці мовлення. Звертаючись до лексико-семантичних функцій явища редуплікації, маємо усвідомити, що редуплікація виконує різні ролі. Наприклад, до таких характерних явищ відносяться позначення інтенсивності дії, високого ступеня ознаки, зменшувальних форм та навіть послаблення якості впливу. Та все ж, у сучасній китайській мові з лексико-семантичних можливостей редуплікації широко представлена основна функція, а саме збільшення ознаки предмета.

Неможливо не враховувати важливості застосування редуплікації в стилістичному аспекті мови. Стилістичну функцію редуплікації можна розтлумачити як власне вплив на зміну стилістичної віднесеності висхідної одиниці. Як правило, в мовах світу стилістична роль редуплікації поширюється на розмовне, художнє та народно-поетичне мовлення. В сучасній китайській мові можна відстежити такі стилістичні функції цього явища:

а) відтворення ефекту нарощування емоційної напруги, що досягається за рахунок граматичного накопичення групи подвоєнь в межах одного синтаксичного цілого в текстах;

б) вживання подвоєнь відповідно до контексту, який вимагає надмірного перебільшення ознаки чого-небудь;

в) застосування повного, або часткового подвоєння для зображення презирливого відтінку оцінки в межах зображувальної або експресивної лексики (Кшановський, 2010).

Провівши аналіз функціонально-семантичного поля модальності, можемо зробити висновок, що в сучасній китайській мові доцільним є тлумачення семантичної категорії, як суб'єктивної модальності (Любимова, 2021, с. 181). Ці процеси представлені в повсякденному мовленні засобами різних рівнів, які часто сприяють передачі саме змісту висловлювання та інтерпретують такі вагомні мовленнєві фактори як контекст висловлювання мовця. В реалізації комунікації

значущу функцію виконує використання різноманітних мовних одиниць та засобів для передання відтінків сенсовності задля реалізації змісту. Безперечно, описові можливості прикметників в ізолюючій мові виконують важливу функцію передання змісту інформації.

Як можемо помітити, явище подвоєння, або ж редуплікації, в сучасній китайській мові є глибоко типовим, а також становить одну з вагомих характерних її ознак. Ми вважаємо, що достатня вивченість і доступність інформації в широкому полі лінгвістичних трансформацій, є дійсно важливою, для подальшого розуміння і опрацювання типових властивостей китайської мови, сучасними студентами.

Висновки до розділу 1

Редуплікація є поширеним феноменом людської мови. Це явище часто розглядають як морфологічний процес повного або ж часткового повторення основи слова. Тема подвоєння займає значну частину інтересу в сфері лінгвістики, їй приділено багато уваги з точки зору різних теорій та перспектив. Насправді, не дуже багато вчених цікавилися цим питанням, адже з явищем редуплікації в сучасній лінгвістиці пов'язано дуже багато проблем.

Редуплікація, як важливе мовне явище, поширена не лише в китайській, а й в багатьох мовах світу. У теоретичній частині цієї роботи зроблено спробу аналізу та докладного вивчення подвоєнь однієї з найбільш вагомих частин мови, а саме прикметників. Ми розглядали редуплікацію з точки зору морфологічної структури, семантичних властивостей і прагматичного застосування в комунікації, а також узагальнено навели приклади в можливості подальших досліджень.

Довгий час тема подвоєння, і з теоретичної, і з практичної сторони обговорювалася лише мимохідь, що стало головною проблемою в опрацюванні матеріалів на цю тему. Як результат, маємо визнати, що функціональні, структурні та семантичні якості подвоєнь в лінгвістиці описувалися лише узагальнено, без зосередження особливої уваги на контекстах.

Ми визначили важливість категорії модальності в змістовному навантаженні синтаксичних одиниць і її відображення в типовій комунікації мовців. Більше того, ми дійшли висновку, що предикативний зв'язок є універсальною властивістю і структурною основою китайської мови. Хоч предикативна функція не є основою для прикметників, все ж має характерний вплив на синтаксичні ролі редуплікованих слів в реченні.

В другому підрозділі, наше дослідження торкнулося теми семантичної категорії подвоєних форм, в результаті чого ми розкрили поняття семасіології як такої та притаманних їй функцій в мові. Окрім цього, ми з'ясували характерну поведінку для прикметників, а саме описове визначення дійсності. Ми дійшли висновку, що у сучасній китайській мові основна мета повторення прикметників це збільшення ознаки предмета. На додаток, ми дізналися причини використання редуплікації як стилістичного засобу в розмовній мові і в текстах, що мають більш художній зміст.

РОЗДІЛ 2 ЗАСТОСУВАННЯ РЕДУПЛІКАЦІЇ В ПРАКТИЧНИХ АСПЕКТАХ СУЧАСНОЇ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Редуплікація як провідний спосіб словотворення

Словотворення – одна з найважливіших та найцікавіших ознак розвитку кожної мови. Мовознавець Ковалик І.І. (1961) описував словотвір як науку (дериватологія), що вивчає закони творення слів на базі моделей і зразків, наявних у системі слів, що належать до словникового складу мови.

Оскільки за морфологічною класифікацією китайська мова є ізолюючою, їй притаманні декілька способів словотвору, такі як: словоскладання, афіксація, аббревіація та запозичення. Довгий час далеко не всі вчені відносили редуплікацію та ще чотири типи зв'язку (афіксація, аббревіація, цифрові скорочення, запозичення) до словоскладання, ба навіть ігнорували ці явища як такі, і лише в 1983 році китайський лінгвіст Хуан Божун запропонував віднести редуплікацію до одного з типів складання слів (Козоріз, 2011, с. 17-18).

Словоскладання продукується шляхом поєднання повнозначних основ та є головним механізмом за допомогою якого здійснюється збагачення мови. Такий метод є продуктивним типом словотвору майже всіх мов світу. Тому, в цій темі ми розкриємо явище редуплікації, як один із засобів словоскладання та насичення китайської мови.

Редуплікація в китайській мові властива не тільки прикметникам, а й іменникам, дієсловам, та іншим частинам мови і несе відповідні зміни смислового навантаження для слів.

За словами деяких радянських вчених, редуплікація – це спосіб словотворення або формоутворення, що складається з подвоєння кореня або його елементів (звуків, складів), афіксів або цілих слів, які переходять на становище морфем (Мельник, 2020, с. 11). Згідно з Moravcsik (1992), редуплікація – це паттерн, де подвійне або багаторазове повторення звукового ряду, складу, морфеми чи слова в більшій

синтаксичній одиниці систематично контрастує з його одиничним використанням, при цьому повторювані елементи займають функціонально нерозрізнені позиції.

Визначення терміну та класифікація редуплікації змінюються залежно від різних точок зору. Спираючись на основу китайської складової системи, повторення можуть походити від односкладових, двоскладових та навіть трискладових основ.

Загалом, редуплікацію можна класифікувати на два типи: повна редуплікація і часткова редуплікація. Повна редуплікація реалізує повторення цілої складової слова, наприклад 高高, 高兴高兴. В той час як, часткова редуплікація має справу з повторенням частини складової слова, наприклад: 马里马虎, 金黄黄.

У сучасній китайській мові подвоєння відбувається як головних, так і службових частин мови. При цьому редуплікація окремих частин мови викликається різними причинами і має свої особливі риси.

Основним значенням редуплікації прикметників в сучасній китайській мові є надання інтенсивності якості та посилення ознаки, що позначається прикметником (Мельник, 2020, с. 32). Синтаксично редупліковані прикметники відрізняються від своєї початкової форми, і можуть брати на себе роль присудка, обставини та означення.

Для дослідження цього явища в китайській мові ми використаємо спеціалізовані сайти, розроблені для полегшення вивчення китайської граматики студентами – AllSet Learning, Flexi classes та Chinese Matters. Подвоєння прикметників у сучасній мові може відбуватися в п'ять способів: AA, AABV, AVAV, AVV, A 里 AV.

Китайський лінгвіст Ван Цілун, провівши аналіз 2110 прикметників китайської мови, підсумував, що з 316 односкладових прикметників за схемою AA подвоюється лише 157 слів. Решта 1704 лексичних одиниці це двоскладові прикметники, ієрогліфічна система яких слідує схемі AV. З 1704 слів за структурою AABV редуплікуються 350, за структурою AVAV подвоюється 38 прикметників, та лише 22

за схемою A 里 AB. Також, китайський вчений зауважив, що переважно прикметники з копулятивним типом зв'язку піддаються подвоєнню (Мельник, 2020, с. 33).

Редуplikовані одиниці в китайській мові – це в основному іменники, прикметники та дієслова, і кількість їх не є фіксованою. Варто зауважити, що частини мови китайських повторів відносно окремі. У багатьох випадках подвоєння відбувається більш-менш вільним способом.

Повторення в китайській мові можна класифікувати за різними складовими. Редуplikовані форми складаються з неморфемних частин, що можуть бути прикметниками, прислівниками, дієсловами відповідно до різних контекстів. Подвоєння, утворені іншими морфемами, залежать від частини мови складової та зазвичай не змінюють свого класу навіть після повторення.

З точки зору морфологічної структури, китайські подвоєння належать до повної та часткової редуplikації. Також, редуplikацію можна розділити на різні форми на основі складів.

Подвоєння односкладових прикметників типом AA відноситься до повної редуplikації. Призначенням цієї схеми є цілковите повторення односкладової морфеми. Випадок, коли прикметник складається лише з одного складу є найлегшим у подвоєнні та найчастіше відбувається за схемою: AA+ 的 (+іменник). Єдина непростя частина цього шаблону полягає в тому, що не всі прикметники можна повторити в натуральному мовленні. Редуplikація переважно стосується прикметників, які описують фізичний світ: кольори, розміри, форми та інші фізичні описи. Односкладові прикметники загалом висловлюють якість з точки зору їх семантики.

Прикметники, що утворюються за допомогою цієї моделі, в реченні можуть виконувати різні функції. До прикладу, вони можуть слугувати в ролі присудка та визначати дію: 今晚的月亮圆圆的。 *Jīnwǎn de yuèliàng yuán yuán de* – Місяць круглий цієї ночі; 我妹妹瘦瘦小小的。 *Wǒ mèimei shòu shòu xiǎo xiǎo de* – Моя молодша

сестра худесенька і малесенька; 她的青菜总是鲜鲜的。 *Tā de qīngcài zǒng shì xiān xiān de* – Її овочі завжди свіжі.

Прикметники, що зазнали повної редуплікації можуть займати в реченні позицію обставини, або комплементу (补语). Для прикладу, розглянемо варіації в яких прикметники подвоєні типом АА виконують функцію обставини: 公交车行驶得慢慢的。 *Gōng jiāo chē xíng shǐ dé màn màn de* – Автобус їде повільно. В реченнях такого типу можуть використовуватися різні прикметники: 粗粗 *cū cū* грубий, недбалий; 急急 *jī jí* квапливий, 高高 *gāo gāo* превисокий; 快快 *kuài kuài* швидкий.

Говорючи про модель ААВВ, варто зазначити, що це найбільш поширена схема редуплікації двоскладових прикметників в сучасній китайській мові. Цей тип подвоєння також класифікується як повна редуплікація.

Для розуміння, проаналізуємо приклад, утворений за допомогою схеми ААВВ: 他的手干干净净的。 *Tā de shǒu gāngānjìngjìng de* – Його руки чисті. Структура ААВВ, що редуплікується, – це форма мовного вираження, утворена подвоєнням двоскладових прикметників АВ (Zhang Jingyu, 2021). Коли прикметник складається з більше ніж одного ієрогліфа, це змушує подвоювати кожен символ окремо, а не все слово. У наведеному реченні, оригінальний прикметник складається з двох ієрогліфів: 干净 – це форма АВ, де перший ієрогліф прикметника позначається А, а другий – В. Подвоєння виконується за схемою ААВВ+的 (+іменник). Але нюанс полягає в тому, що далеко не всі двоскладові прикметники можуть вживатися у формі ААВВ. Ось кілька прикладів прикметників АВ, де ця схема не спрацювала б: 好吃 – 好好吃吃 *hǎo chī* – смачний, 便宜 – 便便宜宜 *piányi* – дешевий, 麻烦 – 麻烦烦烦 *máfan* – клопіткий, 难过 – 难难过过 *nán guò* – сумний, 精彩 – 精精彩彩 *jīng cǎi* – чудовий.

За синтаксичними функціями повторення такого роду мають здатність виконувати різні ролі, наприклад виступати як обставина, комплемент та предикат.

Оскільки ми згадали, що редупліковані прикметники дійсно можуть брати на себе іншу граматичну роль, розглянемо варіант з обставинною функцією. Найбільш поширена схема такого використання: AABV+地+дієслово. Ось декілька прикладів, де прикметник виконує роль прислівника в реченні: *我真想舒舒服服地躺在沙发上看电视。Wǒ zhēn xiǎng shūshū fūfū de tǎng zài shāfā shàng kàn diànshì.* – Мені справді хотілося б зручно лягти на диван і подивитися телевізор; *我们清清楚楚地看到他跟一个胖胖的男人上车了。Wǒmen qīngqīng chǔchǔ de kàndào tā gēn yī gè pàng pàng de nánrén shàngchē le* – Ми ясно бачили, він сів у машину з товстим чоловіком; *她打扮得漂漂亮亮地出门了。Tā dǎbàn dé piāopiāo liàngliàng de chūmén le* – Вона вийшла гарно одягнена.

При структурі ABAV повністю подвоюється двоскладова лексична одиниця, що дає нам змогу віднести цей тип до повної редуплікації. Ця модель також займає різноманітні синтаксичні позиції, хоча найбільш популярною є власне дієслівна функція.

Тож ми визначили, прикметники що утворюються способом ABAV, найчастіше вживаються як дієслівні предикати: *妹妹快过生日了，我打算给她办一个生日派对，热闹热闹。Mèimei kuài guò shēngrì le, wǒ dǎsuàn gěi tā bàn yī gè shēngrì pàiduì, rènao rènao.* – Скоро день народження моєї молодшої сестри, і я планую влаштувати для неї вечірку і повеселитися; *来，喝点酒，高兴高兴。Lái, hē diǎn jiǔ, gāoxìng gāoxìng* – Давай, випий трохи вина та порадій; *放假了，你可以放松放松。Fàngjiǎ le, nǐ kěyǐ fàngsōng fàngsōng* – Під час відпустки ти можеш розслабитись і відпочити.

При вживанні такої конструкції прикметник заміняє дієслово та повноцінно виконує роль присудка. Це майже еквівалентно застосуванню конструкції 一下 yí xià після нередуплікованого прикметника: *我想去外面走走，安静一下。Wǒ xiǎng qù wàimian zǒuzou, ānjìng yíxià* – Я хочу піти погуляти на вулиці та відпочити; *想不想*

去做个按摩，放松一下？ *Xiǎng bu xiǎng qù zuò gè ànmó, fàngsōng yīxià* – Хочеш ніти на масаж та розслабитись?

Також слід зауважити, що після АВАВ немає 的 de, оскільки 的 використовується під час модифікації іменників.

Подвоєння трискладових слів у китайській мові можна структурно поділити на два класи: АВВ та ААВ. Цей вид повторень відноситься до часткової, або ж неповної редуплікації. Основою слова, тобто частиною А зазвичай виступають прикметники, іменники або дієслова, а от з визначенням класу ВВ в слові є деякі проблеми, хоча традиційно цю роль виконують прикметники.

Проблема полягає в тому, що важко визначити клас дубльованої частини слова. Деякі з цих є прикметників можуть вільно використовуватися, інші не можуть тому, що їх вихідне слово не є прикметником. До прикладу у слові 白茫茫 *bái mángmáng* – безкрайньо-білий, частина 茫茫 *mángmáng* – величезний може використовуватися незалежно у виразі 茫茫的大海 *mángmáng de dàhǎi* – безкрайній океан; але 醺醺 *xūnxūn* – п'яний, не можна використати таким чином в виразі 醺醺的人 *xūnxūn de rén* – п'яна людина, тому що клас 醺醺 неможливо визначити (Zhijun Wang, 2010, с. 236).

Давайте ознайомимось з прикладами типового застосування АВВ трансформації в нижче наведених реченнях: 我想吃那香喷喷的北京烤鸭。 *Wǒ xiǎng chī nà xiāngrēnrēn de běijīng kǎoyā* – Я хочу смачну смажену качку по-пекінськи (香喷喷 *xiāngrēnrēn* смачний); 他说福克斯喝得醉醺醺的时候讲演是最出色的。 *Tā shuō fúkèsī hē dé zuìxūnxūn de shíhòu jiǎngyǎn shì zuì chūsè de* – Він сказав, що Фокс найкраще розмовляє, коли він п'яний (醉醺醺 *zuìxūnxūn* п'яний); 深夜马路上静幽幽的,没有一点声响。 *Shēnyè mǎlù shàng jìng yōuyōu de, méiyǒu yīdiǎn shēngxiǎng* – Вночі дорога була надзвичайно тихою, без будь-яких звуків (静幽幽 *jìng yōuyōu* тихий); 演出结束后, 剧场里空荡荡的。 *Yǎnchū jiéshù hòu, jùchǎng lǐ kōngdàngdàng de* – Після вистави театр спорожнів (空荡荡 *kōngdàngdàng* порожній, пустий).

Варто відзначити, що кількість подвоєнь за схемою ААВ в китайській мові порівняно невелика. В цьому типі найчастіше форма АВ вже є словом, елемент А просто повторюється на початку: 蒙蒙亮 *méngméngliàng* – злегка яскравий, світанковий; 飘飘然 *piāopiāorán* – піднесений, задоволений; 麻麻黑 *mámahēi* – сутінковий.

Розглянемо декілька прикладів: 今早起床时, 天刚蒙蒙亮。 *Jīn zǎo qǐchuáng shí, tiān gāng méngméngliàng* – Коли я прокинувся сьогодні вранці, ще тільки світало; 听了几句奉承话, 他不由得飘飘然起来。 *Tīng le jǐ jù fèngchéng huà, tā bù yóu dé piāopiāorán qǐ lái* – Почувши кілька компліментів, він не міг не відчувати піднесення; 我们的老板常常忙得团团转。 *Wǒmen de lǎobǎn chángcháng máng dé tuántuánzhuàn* – Наш керівник часто дуже заклопотаний справами.

Редуплікація типом А 里 АВ є складним випадком подвоєння, адже походить від трискладової основи слова. А 里 АВ є ізольованим повтором, оскільки компонент, що подвоюється, обмежений іншим компонентом. Ця модель відноситься до часткової редуплікації, але через обмежену кількість слів, що здатні слідувати їй, вживається досить рідко. Словам, утвореним за цією схемою властиві різноманітні функції в реченні, як і іншим формам подвоєнь: 小丽很糊里糊涂的。 *Xiǎolì hěn hú li hútu de* – Сяо Лі дуже збентежена; 那个大学生真的这么怪里怪气。 *Nàgè dàxuéshēng zhēn de zhème guàilǐguàiqì* – Той студент справді такий дивний; 他总是做着糊里糊涂的事情, 我不能跟他工作。 *Tā zǒng shì zuòzhe hú li hútu de shìqíng, wǒ bùnéng gēn tā gōngzuò* – Він завжди робить заплутані справи, я не можу з ним працювати.

На завершення можна сказати, що редуплікація прикметників в сучасній китайській мові виконує дуже важливу словотворчу функцію, створює нові граматичні форми, являється вагомою силою у створенні нових лексичних одиниць та насичує лексику прикметниками різного ступеню якості. Редуплікаційна

структура китайських прикметників є мовним феноменом, якому лінгвісти починають приділяти все більше, і більше уваги (杨洪建, 2004).

2.2. Гіперболізація як стилістичне явище, що викликане подвоєнням

Редуплікація як засіб формування нових слів використовується на абсолютно різних рівнях мови. Спираючись на багатофункціональність подвоєнь, однією з найбільш важливих ролей можна вважати стилістичну.

В китайській лінгвістиці є ціла наука, що займається дослідженням стилістичних фігур мови. За словами Шевченко, стилістика – це галузь мовознавства, яка вивчає способи використання мовних одиниць і категорій у різних мовних стилях, а також функціонально-стильову систему літературної мови в її сучасному стані та діяхронії (2011, с. 196).

Реформатський зазначав, що “стилістика розглядає мовні явища з боку їх значення і експресії, оцінюючи їхню придатність, щоб ясніше, точніше і яскравіше висловлювати різноманітні думки” (1955). В своєму посібнику Воробей та Мурашевич також згадували про низку рис, що широко притаманні текстам, а саме експресивність, емоційність та оціночність (2017).

Виходячи з цього, стилістика, як наука про вживання мови, вивчає також принципи і ефект від вибору та використання лексичних, граматичних, фонетичних та інших мовних засобів, що служать для передачі думок та емоцій в різних комунікаційних умовах.

Серед найбільш поширених лексико-стилістичних засобів в китайській мові виділяють: метафору, порівняння, епітет, іронію, персоніфікацію, перифраз, алегорію, синекдоху та гіперболу. Саме перебільшення (гіперболу) ми розглянемо як базовий наслідок від ефекту подвоєння.

Для початку, проаналізуємо визначення терміну цього стилістичного прийому. На думку Головатой, гіпербола – це “різновид тропу, що полягає в надмірному

перебільшенні характерних властивостей чи ознак певного предмета, явища або дії” (2012, с. 135). Найчастіше це явище можна зустріти у повсякденному житті, або художніх творах.

Важливо зазначити, що перебільшення часто має низку характерних ознак, а саме, поєднання реального елемента з гіперболічним, завдяки чому створюється напруга у висловлюванні, яка “викликає переосмислення реальної ознаки за рахунок гіперболічної” (Муратова, 2010, с. 2). На думку згаданої авторки, завдяки цьому досягається значення інтенсивності.

Наявність експресивної функції в слові, насправді, є доволі поширеним наслідком редуплікації. Подвоєння може впливати на семантичний характер слова не тільки корегуючи значення, а ще й додаючи додаткові елементи в забарвлені експресивності.

Актуальним для дослідження цієї теми буде проаналізувати результати редуплікації та ознайомитися з прикладами, що відображають такий типовий стилістичний засіб як перебільшення:

Найбільш легкими формами в вираженні експресивності є прості моделі подвоєнь АА, ААВВ. В таких моделях значення слова отримує незначний ступінь інтенсивності: 好好 *hǎohǎo* – дуже добрий, 黑黑 *hēi hēi* – дуже чорний, 远远 *yuǎn yuǎn* – дуже далекий, 漂漂亮亮 *piàoliàng liàngliàng* – дуже гарний, 舒舒服服 *shūshū fūfū* – дуже зручний. Розглянемо подібні явища в реченнях:

这个人好好的。 *Zhège rén hǎohǎo de* – Ця людина дуже хороша; 每次看到她我想: “这个女生漂漂亮亮的”。 *Měi cì kàn dào tā wǒ xiǎng: “Zhège nǚshēng piào piàoliàng liàng de”* – Кожного разу коли я її бачу, я думаю: “Ця жінка дуже красива”; 我妈妈高兴高兴的, 因为今天是她的生日。 *Wǒ māma gāoxìng gāoxìng de, yīn wéi jīntiān shì tā de shēngrì* – Моя мама дуже щаслива, тому що у неї сьогодні день народження.

Дуже показовим та стилістично цікавим є перебільшення в повторах за схемою АВВ. В цій моделі, елемент А ототожнює свої первісне значення, в той час як ВВ виконує функцію піднесення слова та робить семантичний аспект інтенсивно забарвленим. Розглянемо це на прикладі:

他的头发黑油油 *Tā de tóufǎ hēiyóuyóu* – Його волосся чорне, як смола (Мельник, 2020). В цьому реченні спостерігаємо, що прикметник 黑 *hēi* виконує свою природню функцію. Після об'єднання, подвоєна частина ВВ вносить корективи в значення слова, тим самим створюючи додаткове значення та забарвлення інтенсивності до частини А.

Розглянемо ще одне типове речення: 她总是化很多妆, 难怪她的皮肤像雪一样白净净的。 *Tā zǒng shì huà hěnduō zhuāng, nánguài tā de pífu xiàng xuě yīyàng bái jìng jìng de* – Вона завжди використовує багато косметики, не дивно, що її шкіра білюща як сніг. В цьому випадку спостерігаємо схожу картину. Подвоєна форма АВВ складається зі слів 白 *bái* білий та 净 *jìng* чистий. Подібне утворення дає відчуття додаткового перебільшення, адже редуплікована частина створює характерне підсилення ознаки початкового компонента А.

Висновки до розділу 2

Редуплікацію, як спосіб збагачення лексичного фонду китайської мови, почали сприймати не так давно. Це зумовило доволі пізній старт вивчення та дослідження цього унікального мовного явища. Аналізуючи подвоєння можемо припустити, що це доволі типовий спосіб словоскладання, що виявився найбільш поширеним в повсякденному полі спілкування, та в художніх творах.

Вивчаючи розповсюдження цього способу словотвору, ми дізналися що майже всі частини мови можуть бути редупліковані. Доволі показовим та цікавим в розмовному просторі, виявилось подвоєння саме прикметників.

Також ми виявили шляхи повторення прикметників за відповідними схемами та детально проаналізували кожен з них, навівши наочні приклади. В ході цього, ми змогли розрізнити ці моделі за класифікацією (повна/часткова редуплікація) та за поділом на склади.

Проаналізувавши випадки використання подвоєнь прикметників, ми зрозуміли, що їх основною задачею є надання інтенсивної ознаки та експресивної функції. Разом з тим, виявили, що редупліковані прикметники можуть виконувати доволі різноманітні синтаксичні функції в реченні, як от ролі: присудка, означення та обставини.

Другий підрозділ ми присвятили дослідженню стилістичних явищ, потенційно викликаних редуплікованими формами.

Можемо виокремити, що гіперболізація прикметників має два наслідки в китайській мові і залежить від обраної моделі подвоєнь. Таким чином, наслідки редуплікації за схемами AA, AABV більш спрямовані на інтенсивність та експресивність, в той час як моделі AVV продукують більш цікаві результати, як присвоєння додаткової ознаки до сталої частини.

Згадуючи стилістику, впевнено можемо зазначити, що редуплікація виступає як один з найбільш важливих стилістичних прийомів китайської мови.

ВИСНОВКИ

Дане дослідження присвячене вивченню системи редуплікації прикметників в сучасній китайській мові. Спираючись за заявлену тему, ми проаналізували особливості вживання подвоєних форм та їхнє загальне функціонування в полі модальності сучасної мови. Виходячи з мети роботи, нашим матеріалом слугували типові приклади використання подвоєнь, як складова практичної частини мовлення.

В цій роботі головними аспектами дослідження стали синтаксичні, семантичні, словотвірні та стилістичні особливості редуплікації прикметників. Після детального вивчення відповідної літератури, ми можемо зробити такі підсумки:

1) Синтаксична функція конкретної позиції в реченні визначає взаємодію певного слова між іншими елементами та його роль. За функцією слів та вираженням значення відбувається класифікація частин мови. Крім цього, ми дізналися, що іноді відбувається синтаксична деривація, що продукує модифікацію категорійних одиниць. Оскільки цей процес призводить до змін синтаксичних функцій слів, вони можуть переходити з однієї частини мови в іншу. Саме такі процеси відбуваються внаслідок деяких видів редуплікації, подвоєні слова відрізняються від своєї початкової форми та часто можуть займати позиції присудка, означення, обставини та комплемента в реченні. Редупліковані прикметники, в основному, позначають стан сприйняття та властивість, що позначені дієприкметниковою основою.

2) Модальність це оціночний компонент висловлювання а також сукупність процесів, що виражають ставлення мовця до вираженої ідеї. Також, модальність - це одна з мовних категорій що виражає предикативність як співвіднесеність з дійсністю. Предикат зазвичай утворює цілісне речення, виражаючи судження про підмет. Предикативну функцію в реченні мають слова, які самостійно беруть на себе роль присудка. В сучасній китайській мові роль присудка можуть брати на себе і прикметники, і дієслова, тому ці категорії об'єднуються в групу 叙述词 xùshùcí

предикати. Предикативна функція прикметника не є основною, при вживанні в такій позиції відбувається транспозиція – синтаксичний перехід до дієслівної групи.

3) Зазвичай прикметники здатні виражати предикати якості, позначаючи семантику статичної характеристики суб'єкта, або ознаки та властивості предмета. Основним завданням редуплікації прикметників в сучасній китайській мові є надання інтенсивності якості та посилення ознаки. В самій семантиці прикметників простежується, що семантичний і прагматичний аспекти висловлювання пов'язані. З погляду семантичних можливостей, китайські подвоєння утворюються з різних класових слів. Повторення в китайській мові несуть в собі властивості, що сприяють покращенню настрою та посиленню емоційного забарвлення. Саме використання подвоєних форм може зробити висловлювання мовця більш експресивним та живим.

4) Застосування подвоєнь в практичних аспектах мови містить свої переваги. Редуплікація здатна збільшити милозвучність фразових єдностей та полегшити сприймання мови. Редупліковані прикметники можуть виражати інтенсивність ідеї висловлювання більш конкретно і експресивно. Основною функцією подвоєння є збільшення інтенсивності ознаки, але повтори також можуть слугувати для позначення зменшувальних форм послаблення якості та інтенсивності дії. Таким чином, ми визначили, що редуплікація дуже часто стає компонентом формування повсякденних розмов.

5) Встановлено, що редуплікація - це спосіб словотворення, що складається з подвоєння кореня, його елементів, афіксів, або цілих слів. В сучасній китайській мові подвоєнню підлягають і головні, і службові частини мови. Найчастіше редуплікованими одиницями є іменники, прикметники, дієслова. За морфологічною структурою редуплікацію розділяють на два типи: повну та часткову. Основними моделями, за якими відбувається подвоєння прикметників в сучасній китайській мові є: AA, AABV, AVAV, AVV, A 里 AV. AA – повний тип редуплікації; є досить легким в творенні і використанні; позначає якість та описує фізичний світ: кольори, форми, розміри. AABV – найбільш поширена модель подвоєння; не всі двоскладові

прикметники можуть вживатися в цій формі; може виступати в реченні як предикат, обставина, комплемент. АВВВ – повний тип редуплікації; може виконувати різні функції, але найчастіше виступає присудком; вживання в якості дієслова майже еквівалентно конструкції 一下. АВВ – модель часткової редуплікації; А – основа схеми, часто це прикметники, іменники, дієслова, роль ВВ – традиційно виконують прикметники, але є проблеми з визначенням класу цієї частини. А 里 АВ – складний випадок подвоєння, що відноситься до часткової редуплікації; вживається досить рідко; виконує різні граматичні ролі.

б) Одна з найбільш важливих ролей редуплікації є стилістична. Подвоєння як явище призводять до наслідку: гіперболізації (перебільшення). Подвоєння впливає на семантичний характер слова: корегує значення та додає елементи експресивності. Основна стилістична функція редуплікації прикметників – надання інтенсивності ознаки та експресивної функції.

Подальші дослідження можуть бути пов'язані з стилістичними ролями редуплікації в сучасній китайській мові та семантичними ознаками подвоєних форм.

论文摘要

现代汉语在不断发展。构词法是汉语非常重要的组成部分。在语言学中有很多组成新词的方法。其中最著名的一种是重叠之一。在本文中我们研究了汉语形容词的重叠形式。此外，我们还分析了重叠形式在现代语用中的使用。

这本文包括二个部分。第一部分致力于对句法和语义特征。我们阐明了程式的概念以及程式和形容词之间的联系。我们了解到单词的句法功能会在句子中发生变化。重复的词与初始形式不同，可以是谓词、定语、状语。

我们分析了重叠形容词的语义，以及由此产生的词义变化。形容词通常表示事物的性质和特征。重叠的主要任务是提供夸张质量和增强特征。重复形容词的使用使言语富有表现力和活力。

第二部分致力于对实践方面。我们分析了重叠的构词特征，并确定这是最有效的构词方式之一。此外，我们还根据以下形式对重叠行了分类：AA、ABAB、AABB、ABB、A里AB。根据结构，重叠可以是完整的，也可以是部分的。每种形式都有功能和语义特征。

由于文体学是汉语的重要组成部分，我们分析了这一现象的文体后果。重叠会影响单词的语义性质并增加额外的含义。重叠对单词语义的主要文体影响是夸张化。但是重复可以表示质量下降。

重叠形容词，重叠形式，汉语形容，构词法，句法，语义，文体学。

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

- Авдеєнко, А. (2020). Особливості функціонування стилістичних засобів у китайському художньому дискурсі (на матеріалі роману “Річкові заплави”). (Кваліфікаційна робота). Київський національний лінгвістичний університет, Київ.
- Вихованець, І. Р. (1988). Частина мови в семантико-граматичному аспекті.– Київ: Наук. Думка. С. 19–23.
- Воробей, О. С., Мурашевич, К. Г. (2017). Новітня література Китаю. Київ: Логос. с. 87.
- Головата, Д. (2012). Застосування гіперболи у сучасній англійській літературній мові. Збірник тез V Всеукраїнської студентської науково-технічної конференції “Природничі та гуманітарні науки. Актуальні питання”, 19-20 квітня 2012 року. Тернопіль: ТНТУ. Том 2. С. 135.
- Дейчаківська, О.В. (2022). Прикметник як компонент предиката, III Міжнародна наукова конференція: “Здобутки та досягнення прикладних та фундаментальних наук XXI століття”. Україна, Черкаси: МЦНД. С. 184-185
Відновлено з: <https://doi.org/10.36074/mcnd-29.07.2022>
- Дудик, П. & Прокопчук, Л. (2010). Синтаксис української мови. Київ: видавничий центр «Академія». С. 7.
- Ковалик, І.І. (1961). Вчення про словотвір: словотворча характеристика слова: відношення вчення про словотвір до інших мовознавчих дисциплін. Є. В. Кротевич (Ред.), Цикл лекцій (Вип. 2, с. 56). Львів: ЛДУ.
- Ковальчук, Ю.Ю. (2020). Особливості аналізу категорії предикату в сучасній китайській мові. Збірник наукових праць “Нова філологія”, № 80, Том I. с. 242, 244.

- Козоріз, О. (2011). Словосполучення та словотвір у сучасній китайській мові. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка, №17, с. 17-18.
- Комісаров, К. (2011). Головні семантико-функціональні особливості прикметників у сучасній японській мові. Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка, №17, с. 19.
- Кшановський, О.Ч. (2010). Різномірні функції редуплікації в сучасній перській мові. Культура народів Причорномор'я, № 182, с. 82-85.
- Любимова, Ю.С. (2015). Засоби і способи вираження категорії модальності в сучасній китайській мові. Одеський лінгвістичний вісник, №5, с. 87-88.
- Мельник, О.П. (2020). Повтори і їх функції в китайській мові. (Кваліфікаційна робота студентки). "Київський національний лінгвістичний університет", Київ.
- Муратова, В.Ф. (2010). Гіпербола як стрижневий засіб інтенсифікації мови у П.Зюскінда. Новітня філологія, № 16. Відновлено з: <https://lib.chmnu.edu.ua/pdf/novitfilolog/21/24.pdf>
- Нестеренко, О.О. (2013). Синтаксичні особливості вигуків сучасної китайської мови, Матеріали Міжнародної наукової конференції "Слово і речення: синтактика, семантика, прагматика". Київ: ун-т ім. Б. Грінченка. С. 217.
- Нечитайло, М.О. (2018). Семантичний аспект синтаксису як один із перспективних напрямків зіставних досліджень української та китайської мов. Соціально-гуманітарний вісник, № 22, с. 36.
- Нечитайло, М.О. (2020). Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка М. Пантюк, А. Душний, І. Зимомря (Ред.), Функціональний підхід у синтаксичних дослідженнях китайської мови: розвиток та перспективи. (Т. 2, с. 173). Дрогобич: Видавничий дім "Гельветика».

- Саманьего, Д-М.А., Сітко А.В. (2018). Синтаксичні особливості перекладу творів художньої літератури. *Методологія та історіографія мовознавства: матеріали науково-практичної інтернет-конференції, 24–25 жовтня*. Слов'янськ: ДДПУ. с. 87.
- Тазберг, О.О. (2019). Порядок слів у реченні в сучасній китайській мові: Структурно-семантичний та функціональний аспекти. (Кваліфікаційна робота магістра). Київський національний лінгвістичний університет, Київ. С. 48.
- Шевченко, О. (2011). Поняття стилю в сучасному китайському мовленні: на матеріалі ділових паперів. *Вісник Львівського університету*, № 54. С. 196.
- Chen-sheng, L. L. (2017). Chinese Disyllabic Descriptive Adjectives: Gradability and Reduplication. *Tsing Hua Journal of Chinese Studies*, № 2, с. 327. doi: 10.6503/THJCS.2017.47(2).05
- Jin, Junshu, Fang, Zhiyi. (2019). A Comparative Study on Reduplication in English and Chinese. 5th International Conference on Humanities and Social Science Research. Foreign language school, Yanbian University, Jilin, China. Atlantis Press, vol. 319, с. 422.
- Liu, CS.L. (2013). Reduplication of adjectives in Chinese: a default state. *East Asian Linguist*, №22, с. 101–132. Відновлено з: <https://doi.org/10.1007/s10831-012-9099-2>
- Moravcsik, E.A. (1992). William Bright (Ed.), Reduplication. *International Encyclopedia of Linguistics*. Oxford: Oxford University Press. С. 323-324.
- Wang, Zhijun. (2010). The Head of the Chinese Adjectives and ABB Reduplication. The 22nd North American Conference on Chinese Linguistics & the 18th International Conference on Chinese Linguistics. University of Massachusetts Amherst. Відновлено з: <https://naccl.osu.edu/sites/naccl.osu.edu/files/17%20wang.pdf>
- 杨洪建 (2004). 汉语形容词重叠结构在哈萨克语中的对应表达及其教学. “新疆大学”. 新疆.

张靖宇 (2021). 常州工学院学报: 社会科学版: 中文量增类 AABB 重叠结构的认知研究. “机构地区扬州职业大学”. 扬州.